

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ, ΤΕΤΑΡΤῃ, 13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 9.191. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα ΚΒ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρήσαντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ κανονισθῇ ἡ διανομὴ τῶν λειῶν ἐπ' αὐτὰ εἰς τὰς βάσεις τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ὀρθῆς ἀναλογίας, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης καταχρᾶσεως·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου,

Ψηφίζομεν.

Ἄρθρον 1. Τὸ ἀγνὸν κέρδος ἐκ τῶν νομίμων ἀποδειχθεισῶν λειῶν, ἀφαιρεθέντων τῶν ἐξόδων, νὰ διαιρῆται εἰς τρεῖς ἴσα μερίδια.

2. Τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν τῶν μεριδίων νὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τὸ ἄλλο εἰς τὸ κατασχὸν πλοῖον, καὶ τὸ τρίτον εἰς τὸ πλήρωμα τοῦ αὐτοῦ πλοίου.

3. Ἐὰν τὸ κατασχὸν πλοῖον εἶναι ἐθνικόν, τὸ ἀναλογοῦν εἰς αὐτὸ μερίδιον νὰ λαμβάνεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως· ἔὰν εἶναι ἰδιόκτητον νὰ λαμβάνεται παρὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

4. Ἡ διανομὴ τοῦ ἀνήκοντος μεριδίου εἰς τὸ πλήρωμα, νὰ γίνεται κατ' ἀναλογίαν τοῦ μισθοῦ ἐκάστου ἀξιωματικοῦ καὶ ναύτου ἀπ' αὐτὸν τὸν πλοίαρχον μέχρι τοῦ μικροτέρου παιδίου.

5. Τὸ παρὸν Ψήφισμα νὰ κοινοποιηθῇ διὰ τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας πρὸς ὅτινα ἀνήκῃ.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 8 Φεβρουαρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 13 Φεβρουαρίου.

Ἀπὸ ἀνθρώπων ἐλθόντας νεωστὶ ἐκ τῶν μερῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος μανθάνομεν ὅτι οἱ Τούρκοι ὡπισθοδρομήσαν, παραιτήσαντες τὴν Λεβαδίαν, τὰς Θήδας, τὴν Πέτραν,

καὶ λοιπὰς θέσεις των, καὶ ἀπεχώρησαν εἰς Εὐρίπων τὴν παρελθούσαν παρασκευήν. Ἡ αἰφνίδιος αὕτη φυγὴ των πρέπει νὰ προῆλθε κυρίως ἀπὸ τὴν μεγάλην ἔλλειψιν τῶν τροφίμων. Λέγεται ὅτι οἱ Τούρκοι εἶχον καταστήσει εἰς τόσην στενοχωρίαν, ὥστε ἔτρωγον ἴππους.

Μία τῶν πρώτων ἀναγκῶν, τὰς ὁποίας αἰσθάνεται ἡ Ἑλλάς, εἶναι καὶ ἡ βελτίωσις τῆς γεωργικῆς, μέσου συντελεστικωτάτου εἰς αὐξήσιν τοῦ πλούτου καὶ τῆς εὐδαιμονίας τῶν ἐθνῶν. Ὁ ἐν Ναυπλίῳ Κύριος Χαράλαμπος Μηλιάνης ἐπιμεληθεὶς νεωστὶ ἀξιόλογον συλλογὴν τῶν περιφημοτέρων καὶ νεωτέρων περὶ γεωργικῆς Ἰταλῶν συγγραφέων, καὶ μᾶς παρεκάλεσε νὰ κηρύξωμεν διὰ τῆς ἔφημερίδος μας τὴν ὁποίαν ἔχει ἀγαθὴν διάθεσιν τοῦ νὰ τὰ ἀφιερῶσιν εἰς ὠφέλειαν τοῦ κοινοῦ. Ὅστις λοιπὸν δύναται καὶ ἔχῃ ἔφεσιν νὰ μεταφράσῃ μέρος ἢ ὅλα τὰ εἰρημένα βιβλία, ἐμπορεῖ νὰ διευθυνηθῇ πρὸς αὐτὸν, καὶ θέλει τοῦ τὰ χορηγήσει μετ' εὐχαριστήσεως.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, 15—27 Ἰαννουαρίου.

Ἡ ἀπόκρισις, τὴν ὁποίαν ὁ Ρεῖς Ἐφφέντης ἔδωκε τὴν 10-22 προφορικῶς εἰς τὸν Κύριον Ἰωβέστον ἐν τῇ τρίτῃ αὐτῶν συνεντεύξει, ἀπέκτησε χαρακτῆρα ἀξιωματικόν, καθότι ὁ ἱππότης Τέστας ἐσύνθεσεν αὐτὴν πάραυτα Γαλλιστὶ καὶ τὴν ἔκαμε νὰ μεταφρασθῇ Τουρκιστὶ παρὰ τοῦ Διεγμηνέως τῆς Πόρτας, καὶ τὴν καθυπέβαλε τοιοῦτοτρόπως εἰς τὸν Ρεῖς Ἐφφέντην, διὰ νὰ ἐπιβεβαιωθῇ τὸ ἀκριβές. Ἡ ἀπόκρισις αὕτη περιέχει οὐσιωδῶς [καθὼς διαφημίζεται τοῦλάχιστον γενικῶς.] ὅτι, ἔὰν πρέσβεις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας ἔλθωσιν εἰς κανένα πλησίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως τόπον, ἡ Πόρτα θέλει πέμψει πάραυτα καὶ αὐτὴ πρέσβεις ἐκεῖ, διὰ νὰ ἐκπεραιωθῇ τάχιστα ἡ Ἑλληνικὴ ὑπόθεσις· ὅτι εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα ἡ Πόρτα θέλει ἐξακολουθεῖ ἀδιακώπως τὴν ἀνακωχὴν, τὴν ὁποίαν ἐμπράκτως φυλάττει, ἐνῶ οἱ Ἕλληνες δὲν λείπουν νὰ τὴν βιάζωσι νὰ ὑπερασπίζεσθαι. Τοιοῦτοτρόπως ὁ τῆς Ρωσσίας Πουεργός, τοῦ ὁποίου κάμμία μνεία δὲν γίνεται, ὑπεξαιρεῖται σιωπηλῶς, καὶ κάμμία ἐλπίς δὲν μένει τοῦ νὰ ἐκπεραιωθῇ καθάπαξ διὰ τῆς εἰρηνοποιήσεως αἱ δύο ὑποθέσεις.

Χθες ανεγνωσθη φερμάνι εις όλους τους Μεχκεμέδες, ού εκηρύχθη εις τὸ ἔθνος ὅτι, ἐπειδὴ ἡ Ῥωσσία δὲν ἔχει ὅλον σκοπὸν εἰρῆς τὸν ἐξολοθρευτὸν τοῦ Ἰσλαμισμού, ὁ ἡγεὺς θέλει ἐξακολουθήσει· ὅτι ὁ Σαλτάης τῆς Αἰγύπτου ἔρχατο Ἀλλῆς στέλλει 24 000 στρατεύματα τακτικὸν καὶ πολεμικὰ πλοῖα· ὅθεν πᾶς Μουσουλμάνος πρέπει νὰ ἐπιμεσθῇ νὰ πολεμήσῃ κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεως καὶ βασιλείου· ὅτι ὁ ἔχων δύο νύκτας χρεωτρεῖ νὰ καταλέξῃ ἓνα εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ Κράτους. Λέγεται ὅτι ἐδόθη διαταγή, ὥστε ὅλοι νὰ εἰ-αι ἔτοιμοι κατὰ τὴν 15 τοῦ Ῥαμαζανίου, καὶ τὸ στράτευμα θέλει ἀφίστασθαι ἀπὸ 400,000 ἐκτὸς τῶν φρουρῶν τῶν Παραδισίων φρουρίων.

Τὴν 13-25 ὁ Κύριος Ἰωδέρτος ἔκαμε νέαν συνδιάλεξιν μετὰ τοῦ Ρεῖζ' Ἐφέντη, καὶ ἐξῆλθε παρενθὺς λόγος ὅτι ὅλα τὰ περὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν Ἑλλήνων εἶχον ἐξομάλυνθῃ. Ὁ γραμματοκομιστὴς Ἀγγλος ἀναχωρεῖ τὸ ἐσπέρας με ἐπιστολάς, τὰς ὁποίας περιμένει νὰ λάβῃ ταχυδρόμος Γάλλος εἰς τὸ καθαρτζήριον τοῦ Σερλίνου.

Αὐτόθεν, 18-30 Ἰαννουαρίου.

Ὁ Κύριος Ἰωδέρτος ἔλαβεν ἀποφασιστικὰς παρὰ τῆς Πόρτας ἀποκρίσεις κατὰ πολλὰ εὐχάριστον. Ἡ ἀπόκρισις αὕτη εἶναι γραπτὴ, καὶ αἱ διὰ λόγον ἐξηγήσεις, τὰς ὁποίας ἐπερόσθεσεν ὁ Ρεῖζ' Ἐφέντης, εἶναι πλέον εὐχάριστοι ἀπὸ τὴν. « Ἡ Πόρτα θέλει τὴν εἰρήνην, καὶ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης, ἐπιθυμεῖ εἰς ὑπερβολὴν νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας· ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ δεχθῇ τὴν Ῥωσσίαν κατ' αὐτὴν τὴν μεσολάβησιν· εἶναι πρόθυμος νὰ διαπραγματευθῇ μετὰ τῶν πρέσβων, τοὺς ὁποίους αἱ δύο αὗται Δυνάμεις ἤθελον στείλῃ φέροντας τὴν ἀναγκαίαν πληρεξουσιότητα, εἴτε εἰς Τενεδόν, εἴτε εἰς Καλλίπολιν, εἴτε εἰς τὰς Πριγκίπων νήσους· εὐθὺς μετὰ τὴν ἀφίξιν των, θέλει στείλῃ καὶ αὕτη τοὺς ἰδιούς της, καὶ ἐπιθυμεῖ ὥστε ὁ τόπος τῆς συνεντεύξεως νὰ εἶναι ὅπου τὸ δυνατόν πλησιέστερος εἰς τὴν βασιλεύουσαν. Ἀλλ' ὅμως ὑπεῖκουσα εἰς ταῦτα, δὲν παραιτεῖται τῆς πρὸς τὴν Πελοπόννησον ἐξουσίας αὐτῆς, καὶ ἡ ὥς πρὸς τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐνεστῶσα θέσις της δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ εἰμὴ ὡς προσωρινὴ ἀνακωχή, τὴν ὁποίαν τηρεῖ, διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν ἐνδείξιν τῆς ἀγαθῆς αὐτῆς προαιρέσεως. »

Τοιαύτη εἶναι οὐσιαστικῶς ἡ τε γραπτὴ καὶ προφορικὴ ἀπόκρισις τῆς Πόρτας πρὸς τὸν Κύριον Ἰωδέρτον, τὴν ὁποίαν ἐπεμψεν οὗτος διὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ ταχυδρόμου.

Ὡς πρὸς τὸ σχέδιον τοῦ νὰ μετανεχθῇ τὸ ἐμπόριον τοῦ Εὐξείνου Πόντου, ἡ Πόρτα διαπραγματεύεται μετὰ τῶν Αὐστριακῶν καὶ Σαρδικῶν ἐμπόρων διὰ τοῦ Ναζιρ, ἐφέρου τῶν σίτων περὶ τοῦ ποσού, τὸ ὅποιον δικαιωματικῶς ἤθελε λαμβάνει ἐκ τῶν φορτίων. Ἡ τιμὴ, τὴν ὁποίαν φαίνεται διατεθειμένη νὰ πληρῶνῃ, δύναται νὰ εὐκολύνῃ τὸν συμβιβασμὸν τούτων, καὶ ἐλπίζει ὅτι ἡ Ῥωσσία, εὐθὺς ὡς τὸν μάθη, θέλει συγχωρήσει τὴν ἐξαγωγήν. Νομίζεται ὅτι ὁ Ρεῖζ' Ἐφέντης θέλει δώσει ἐπὶ τούτῳ διακοίνωσιν ἀξιωματικὴν εἰς τὸν Αὐστριακὸν καὶ τὸν Σαρδικὸν Πρέσβυν, καὶ ὅτι τότε μόνον θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν ἡ αὐτὴ τῆς Ῥωσσίας τὰ ἐκ τῆς συμφωνίας ταύτης προκύψαντα πλεονεκτήματα εἰς τε ἑαυτήν, καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον ἐν γένει τῆς Εὐρώπης.

Ὁ υἱὸς τοῦ Νετζίπ' Ἐφέντη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀνεχώ-

ρησεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Νομίζεται δὲ ὅτι σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς του εἶναι ἡ ἐκκίνησις τῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια ὁ Ἰβραήμ πασας μέλλει νὰ φέρῃ αὐτοπροσώπως εἰς Κωνσταντινούπολιν, διαβαίνων τὴν Μικρὰν Ἀσίαν.

— Ὁ Ἰζὲ Μεχμέτ πασας ἀπεδλόγη τοῦ ἀξιωματοῦ τοῦ Μεγάλου Βεζύρη, καὶ ἀντικατέστη εἰς αὐτὸ ὁ Ρεσίτ πασας Γεῦμελη Βαλεσῆ, πρὸς τὸν ὅποιον ἡ Πόρτα ἐστειλε μηνυτὴν τοῦ διορισμοῦ του.

— Γράμμα ἐξ ἐμπορικοῦ τινος ἐν Ὁδησσῷ οἶκον ἀναγγέλλει ὅτι εὐρίσκοντο εἰς τοὺς Ῥωσικοὺς λιμένας τοῦ Εὐξείνου Πόντου 185 πλοῖα ἐμπορικὰ παντοίων σημαίων, μεταξὺ 70ν ὀψων καὶ 75 Αὐστριακῶν, καὶ ὅτι ὁ γενικὸς Πρέξενος τῆς Δυναμείας ταύτης διέταξε τοὺς πλοιάρχους, κατὰ τὰς διαταγὰς τῆς αὐτῆς του, νὰ μὴ ἀναλάβωσι καμμίαν ὑπηρεσίαν διὰ λογαριασμὸν τῆς Ῥωσικῆς Κυβερνήσεως.

[Ταχυδρόμος τῆς Σμύρνης.]

Ἐκ Βιέννης, 23 Δεκεμβρίου.

Ἡ ἀνταλλαγή τῶν ἐκ Παρισίων, Λονδίνου, καὶ Κωνσταντινουπόλεως, ἀποστελλομένων ταχυδρόμων εἶναι ἐνεργητικωτάτη.

— Νομίζεται ὅτι αἱ στρατιωτικαὶ πράξεις τῆς ἐρχομένης ἐκστρατείας θέλουσι γένη κατὰ τὸ σχέδιον τῆς ἐφετεινῆς, καὶ ὅτι τὰ κατὰ τὴν μικρὰν Βλαχίαν καὶ τὰ σύνορα τῆς Σερβίας πρῶτα κινήματα τῶν Ῥώσων δὲν γίνονται εἰμὴ κατ' ἐπιφανείαν καὶ πρὸς ἀντιπερισπασμὸν τοῦ ἐχθροῦ.

(Ἐφ. τῆς Φλωρ.)

Ἐκ Παρισίων, 20 Δεκεμβρίου.

Ἐγενεν ἡρῆς λόγος περὶ τῶν ἐν Παρισίοις γεινημένων ἐνάρξεων διαπραγματεύσεως Ῥωσικῆν δανείου. Ἡ εἰς τὴν βασιλεύουσαν ταύτην ἀφίξις τῶν Κυρίων Ζαβουχέρου καὶ Σιλέρ, οἵτινες ἔλαβον τὴν ἐξακολουθήσιν τῶν ὑποθέσεων τοῦ ἐν Ἀμστελδάμῳ οἴκου Ὀρση, ἐπιβεβαιώνει τὴν φήμην ταύτην. Ὁ λόγος εἶναι περὶ δανείου 100 ἐκατομμυρίων φλωρινίων.

(Ἐφ. Τικίνου.)

Τὴν 18—30 τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου κατὰ τὴν 3 ὥραν μετὰ τὴν μεσημέριαν ἔπεσεν εἰς τὴν Ἰσπανικὴν πόλιν Λιμὴν Ἀγία Μαρία λεγομένην Βροχῇ ἐκ λίθων χονδρῶν, ὡς ὦν. Τὸ φαινόμενον ταῦτο, τὸ ὅποιον ποτὲ ἄλλοτε δὲν εἶχε συμβῇ εἰς ταύτην τὴν πόλιν, διήρκεσε δύο ὥρας· αἱ εἰκίαι ἐβλάφθησαν ἱκανῶς· οἱ εἰς τὰς πλατείας πίπτοντες λίθοι ἀνυψοῦντο εἰς πλέον ἢ 4 πιδῶν ὕψος, καὶ κάνεις δὲν ἠδύνατο νὰ περιπατῇ. (Ἐφ. Τικίνου.)

Βεβαιοῦται ὅτι ὁ Κόμης Κάμιλλος τῆς Ἀγίας Ἀλδεγόνδης, ὑπασπιστὴς τοῦ Δουκὸς τῆς Λύρηλιας (d' Orleans), ὑπάγει μὲ ἀνώτερον βαθμὸν νὰ ὑπηρετήσῃ παρὰ τῷ Αὐτοκράτορι τῆς Ῥωσσίας. [Συνταγμ.]

Συσταίνεται μεγάλη ἐκπαιδευτικὴ ἐκστρατεία, καὶ ἡγετῆς αὐτῆς καὶ κίνησις τις εἰς τοὺς στρατιώτας τοῦ ἐν ἐφεδρείᾳ (réserve) διατελούντος μεγάλου στρατεύματος· ὅθεν συμπίπτει ὅτι ἡ ἐρχομένη ἐκστρατεία θέλει ἀρχίσῃ πολλὰ πρῶτον.

[Ἐφ. Αὐγούστης.]

ατάλογος τῶν Συνδρομητῶν τοῦ ἐν Μοθώνῃ συ-
σταινομένου ἀλληλοδιδασκτικοῦ σχολείου. (Ἰδ.
Γεν. Ἐφ. Ἀρ. 12.)

Γρόσια.

Προσωρ. Διοικητὴς τῶν φρουρίων τῆς Ἀνω	
Μεσσηνίας, Κ. Φραγκίσκος Κρίσπης Μαῦρος.	300.
Ἰλίας Γ. Βουτιεριδῆς	333: 13.
Ιονύσιος Καλληγᾶς	333: 13.
Ἡμῆτριος Ζιρζόπουλος	333: 13.
Ἡμῆτριος ἱερεὺς Σακελλάριος, μέλος τῆς δη- μογεροντίας τῆς ἐπαρχίας Μοθώνης	150.
Εὐάγγελος Καλογερόπουλος, μέλος τῆς δημο- γεροντίας τῆς ἐπαρχίας Μοθώνης	100.
Ἀναστάσιος Τσαγκάρης	100.
Χρῆστος Καλομοίρης	100.
Ἰωάννης Δημητρώπουλος	100.
Δημήτριος Δεσποτόπουλος	50.
Γ. Γεωργακόπουλος	100.
Α. Τσερώνης	75.
Σ. Δημητρώπουλος	75.
Κ. Σκαλτσῆς	60.
Μ. Τσιριγώτης	100.
Γ. Φουντεγκλῆς	50.
Κ. Φουρναρέπουλος	90.
Α. Δημόπουλος	75.
Π. Πετρόπουλος	50.
Γ. Καλογερόπουλος	50.
Π. Πατέντας	50.
Στ. Ντερέλας	40.
Στ. Χαραλάμπους	100.
Δ. Χαραλάμπους	50.
Ἰ. Παπαδόπουλος	50.
Κ. Σχινᾶς	50.
Κ. Κασιδιάρόπουλος	50.
Κ. Τριγκέτας	100.
Γ. Καμιναρόπουλος	75.
Ἰ. Φουρναράκης	50.
Ν. Μωρισκόπουλος	45.
Χ. Τσιμοδιώτης	100.
Εὐ. Καβδελαρόπουλος	100.
Θ. Δρουγόπουλος	50.
Κ. Μωρατζέρης	50.
Ἰ. Μεστάνης	50.
Ἰ. Χ. Δημητρίδης	200.
Α. Σπάλας	15.
Ἰ. Γκούνης	50.

Τὸ ὅλον γρόσια 3,899: 39.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ.

Ἡ ἱστορία δικαίῳ τῷ λόγῳ νομίζεται τὸ σχολεῖον τῶν ἔθνων
εἰς αὐτὴν ὁ ἄνθρωπος διδάσκει τὸ βιωφελέστατον μάθημα τῆς
πολιτικῆς ἐπιστήμης· εἰς αὐτὴν οἱ λαοί, βλέποντες τὴν πρόοδον,
τὴν ἀκμὴν, τὴν παρακμὴν, καὶ τέλος τὴν παντελὴ ἐξόντωσιν το-
σούτων καὶ τηλικούτων ἔθνων, δύνανται ν' ἀποφύγῃ τοὺς σκο-
πέλους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐναντιώθησαν ὅσοι διέπλευσαν πρὸ αὐτῶν
τὸ ἀχανὲς πέλαγος τῶν αἰώνων. Ὅσα δὲ τὸ ἀντικείμενον τῆς
ἱστορίας ἀξιολογώτερον, τόσῳ περισσότερον διεγείρεται καὶ τοῦ
ἀναγνώστου ἡ περιέργεια, καὶ μάλιστα ὅταν προσέτι παρατηρῇ
καὶ περιπτώσεις ὁμοίας μετὰ τὰς ἰδικὰς του, τότε, συνδιατιθέμενος

τρόπον τινὰ μετὰ τὸ ἀντικείμενον του, συμπάσχει, συμμετῶνι, συ-
νέεται, νομίζει ἐνὶ λόγῳ ὅτι ἀναγινώσκει τὴν ἰδίαν τὴν ἱστορίαν.

Ἡ ἱστορία τῶν Ὀρθόπονδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, καὶ
καθ' ἑαυτὴν ἀξία περιεργείας, ἀποκαθίσταται ἐτι μᾶλλον τοιαύτη,
παραβαλλομένη πρὸς τὴν πολιτικὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος
λαὸς σφριγῶν καὶ ἀκραίος, μόλις ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ κόλπου τῆς
φύσεως, ἀφοῦ κατέστη ἐπὶ τρεῖς περίπου αἰῶνας παίγιον τῆς
σκληροτέρας τύχης, ἀποσείει τέλος τὸν ζυγὸν τῆς συσσωμάτουται,
καὶ ἀφοῦ, συγκεντρώσας τὰς δυνάμεις του, παλαίσει γενναίως
ἐναντίον πολυειδῶν ἀτυχημάτων, βιάζει τέλος τοὺς δυνάστας τε
νὰ πραγματευθῶσι μετ' αὐτοῦ ἐκ τῶν ἰσῶν.

Τὴν ἀναλογίαν ταύτην τὴν μεταξὺ τῶν συμβάντων τῶν δύο
λαῶν παρατηρήσας ἄνθρωπος τινὲς ἐκ τῶν ὁμογενῶν, καὶ κρίνας τὴν
γνώσιν τῆς ἱστορίας τοῦ ἔθνους ταύτης ἀναγκαιοτάτην εἰς ἕκαστον
τῶν Ἑλλήνων, μετέφερε πρὸς εὐδ' ἡδὲ ἔπειτα ἀπὸ τοῦ Γαλλικοῦ εἰς
τὸ καθ' ἡμᾶς ἰδίωμα τὴν ἐν Περιλήψει Ἱστορίαν τῶν Ἡνω-
μένων Ἑπικρατειῶν τῆς Ἀμερικῆς, *Resumé de l'histoire des
Etats Unis de l'Amérique*, συγγραφεῖσάν ὑπὸ τοῦ Κυρίου I. B. A.
Βαρβαρούσσου.

Περὶ τῶν Περιληπτικῶν τούτων Ἱστοριῶν, ἀφοῦ ἐφείναν τόσαι
καὶ τόσαι λογομαχίαι εἰς τὴν Γαλίαν, ὑπερίσχυσε τέλος ὁ ὀρθὸς
λόγος, καὶ ἐνεκρίθη, ὁμοφώνως σχεδόν, τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς Ἱστο-
ρικῆς συντάξεως.

Περὶ δὲ τῆς μεταφράσεως δὲν προλαμβάνω τὴν ψήφον τοῦ
κοινοῦ· τόσον ἐκ μόνον ὑποσυνάπτω, ὅτι ὁ μεταφραστὴς, ἀφοῦ
κατώρθωσε, φυλάττων τὴν ἀπαιτημένην σαφήνειαν, νὰ ἀποφύγῃ
ἐν ταύτῃ καὶ τοὺς ἀπαρადέκτους εἰς τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτήρα
Γαλλικισμοὺς, τὴν ὑφάλλον αὐτὴν, τὴν ὁποίαν σπανίως ἐκκλίνουσιν
οἱ περὶ τὰς μεταφράσεις ἐνασχολούμενοι, ἐφιλοτιμήθη οὐχ ἥττον
καὶ περὶ τὴν λεκτικὴν καλλονὴν, τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει ἰδιαι-
τέρως τὸν κάλαμόν του. Εἶδε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρωτότυπον εἰς
αὐτὸ τὸ εἶδος!

Εἰς τὰ προλεγομένα του, ἐνδιατρίβων εἰς τὴν τότε πολιτικὴν
τῆς Ἑλλάδος στάσιν, ἵναπτύσσει παρρησιαστικώτερον ἴσως δη-
κτικὰς τινὰς ἀληθείας. Ἀλλὰ τὸ εἰς ἄκρον φιλόπατρι τοῦ ἀνδρός,
καὶ ἡ ἐποχή, καθ' ἣν ἐγράφη, ἠθροίσαν ἀποχρώντως τὰς σκέψεις
του καὶ εἰς αὐτῶν τῶν αὐστηροτέρων τὴν κρίσιν.

Ἀποδημῶν ὁ ἴδιος ἐπὶ τὰ παρόντος ἀπὸ τὴν πατρίδα, καὶ σπεύ-
δων τὴν ὠφέλειαν τοῦ γένους, μὴ ἐνεκιστεῦσθαι τὴν δημοσίευσιν
τοῦ συγγράμματος.

Ὅσοι λοιπὸν ἐπιθυμοῦν τὴν ἀπόκτησιν τοῦ βιβλίου, προσκα-
λοῦνται νὰ συνδράμωσιν εἰς τὴν ἐκδόσιν του, προκαταβάλλοντες,
δι' ὅσα σώματα καταγράψωσι, τὸ μὲν ἡμισυ τῆς τιμῆς εὐθὺς, τὸ δὲ
ἄλλο ἡμισυ μετὰ τὴν ἐκδόσιν τοῦ βιβλίου.

Ἀποδεχόμενοι δὲ τὴν πρώτην ταύτην τοῦ μεταφραστοῦ προσ-
φορὰν, θέλετε τὸν παραθάρρυνει νὰ καταβάλῃ καὶ ἄλλους κόπας
πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον.

Ἡ τιμὴ τοῦ βιβλίου προσδιορίζεται δέκα γρόσια Τουρκικά· ἡ
δὲ καταγραφή γίνεται, ὡς ἀκολουθῶς.

Ἐν Αἰγίνῃ παρὰ τῷ Κυρίῳ Χριστοδούλῳ Αἰνιᾶνι.

Ἐν Ναυπλίῳ παρὰ τῷ Κυρίῳ Ν. Σκούφῳ.

Ἐν Ἀργεῖ παρὰ τῷ Κυρίῳ Μιχαήλ Καββα.

Ἐν Πάτραις παρὰ τῷ Κυρίῳ Δημητρίῳ Αἰνιᾶνι.

Ἐν Βοστίτῃ παρὰ τῷ Κυρίῳ Ἰακώβῳ Θωμῆϊ.

Ἐν Σύρῃ παρὰ τῷ Κυρίῳ Μανουὴλ Δανέζῃ.

Ἐν Ὑδρᾷ παρὰ τῷ Κυρίῳ Χριστοδούλῳ Παπαδοποιῶ.

Ἐν Σπέτσαις παρὰ τῷ Κυρίῳ Γκίκα Καρακατσάνῃ.

Ἐν Πόρῳ παρὰ τῷ Κυρίῳ Ἰωάννῃ Αἰσωπίδῃ.

Ἐν Σαντορίνῃ παρὰ τῷ Κυρίῳ Μιχαήλ Σούντῳ Ἐκτάκτῳ.

Ἐπιτρόπῳ τῶν Νοτείων Κυκλάδων.

Ἐν Σάμῳ παρὰ τῷ Κυρίῳ Χριστοδούλῳ Ματακίδῃ.

Ἐν Τήνῳ παρὰ τῷ Κυρίῳ Δρόσῳ Ν. Δρόσου.

Ἐν Νάξῳ παρὰ τῷ Κυρίῳ Δημητρίῳ Φιλαρέτῃ.

Ἐν Κερκύρᾳ παρὰ τῷ Κυρίῳ Ἰωάννῃ Γεννατῇ.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἡ εἰτομος πραγματεία τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομί-
ας Ἰωάννου Βαπτιστοῦ Σαή, συγγραμμὰ σοφὸν καὶ
ἀναγκαιοτάτον εἰς τὴν Ἑλλάδα, μετεφράσθη εἰς

την ἀγγλῶσάν μας, καὶ μετ' ὀλίγον κοινοποιεῖται ἢ μεταφράσις διὰ τοῦ τύπου. Ἀνέλαβεν ἐπιμελῶς καὶ ἐτελείωσε τὴν δύσκολον μετάφρασιν ταύτην κατὰ τὴν τετάρτην καὶ τελευταίαν τοῦ συγγράμματος ἐκδοσιν, ὁ συμπολίτης ἡμῶν Σπυρίδων Βαλέτας.

Τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως ἡ περὶ Πολιτικῆς Οἰκονομίας Κατήχησις μεταφρασμένη εἰς τὴν Νεοελληνικὴν, καὶ ἐκδομένη τὸ 1828, εὑρίσκεται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Γεν. Ἐφημερίδ. ἐν Σύρα δὲ παρὰ τῷ Κυρίῳ Α. Ζ. Μάμουκα, καὶ ἐν Ζακύνθῳ παρὰ τοῖς Κυρίοις Ἀλεξίῳ καὶ Ἀνεψιοῖς Στεφάνῳ. Πωλεῖται δὲ πρὸς δύο Σελίγγια.

Ἀκολουθία τῶν Ἐκτάκτων Ἐπιτρόπων μετὰ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν κατὰ τὰ διάφορα Τμήματα τῆς Ἐπικρατείας.

Σ Α Μ Ο Υ .

Γενικὸς Ὑφυσταστυνομολιμενάρχης
Γραμματεὺς αὐτοῦ
Γραφεὺς

Πάνος Μοναστηριώτης
Σπυρίδων Μπάος
Ἰωάννης Παπαδόπουλος

ἐκ Βονίτσης.

Ἰος.

Ὁδησσινός.

Ἰος.

Ὑφυσταστυνομολιμενάρχης
εἰς Βυθὺ

Μιχαὴλ Βαλέτας.

Ὑφυσταστυνομολιμενάρχης
εἰς Βουρλιώτας.

Ἀναστάσιος Βελιανίτης

Κερκυραῖος.

Ὑφυσταστυνομολιμενάρχης
εἰς Καρλόβασι

Δημήτριος Καψάλης

Μέσολογγίτης.

Ὑφυσταστυνομολιμενάρχης
εἰς Μαραθόκαμπον

Στέφανος Πραγματευτάκης

Ἰος.

Ὑφυσταστυνομολιμενάρχης
εἰς Χώραν

Εὐστάθιος Ῥοκάς

Ἡπειρώτης.

Γραμματεὺς αὐτοῦ

Στέργιος Ζάκας

Ἡπειρώτης.

Κ Α Λ Υ Μ Ν Ο Υ .

Προσωρινὸς Διοικητὴς

Δημήτριος Ἀλεξάνδρου

Πάτριος.

Γραμματεὺς αὐτοῦ

Φραγκούλης Καζανόβας

Χίος.

Ὑφυσταστυνομολιμενάρχης

Ἀναγνώστης Κανάρης

Ψάριανός.

Ἐπιστάτης τοῦ δασμοῦ

Μάνθος Σακελλαρίου

Ζαγορίτης.

Λ Ε Ρ Ο Υ .

Ὑφυσταστυνομολιμενάρχης

Πέτρος Ἰωαννακόπουλος

Νάξιος.

Ὑφυσταστυνομολιμενάρχης

Ἰωάννης Γερμάνης

Ἡπειρώτης.

Ὑφυσταστυνομολιμενάρχης

Κ. Παπαγιάννη

Ἀσπροποταμίτης.

Ἐπιστάτης τοῦ δασμοῦ

Γεράσιμος Πανάς.

Κεφαλλήνιος.

Ν Ο Τ Ε Ι Ω Ν Κ Υ Κ Λ Α Δ Ω Ν .

Ἐκτακτὸς Ἐπίτροπος

Μιχαὴλ Σούτσος

Βυζάντιος.

Γραμματεὺς

Παντολέων Λύγερινος

Χίος.

Ὑπογραμματεὺς

Ἀθανάσιος Καρδαμίτσης

Τήνιος.

Πρωτοκολλιστὴς

Ἰωάννης Μαρουδῆς

Σίφνιος.

Ἀρχηγὸς τῆς Ἐκτελεστικῆς
δυνάμεως τῆς Ἐπιτροπῆς

Νικόλαος Γκέκας

Βυζάντιος.

Ἐπιστάτης τῆς Ἐπιτροπῆς

Γεώργιος Μεσθεγεὺς

Θεσσαλονικεὺς.

Ἐπιστάτης τῆς Ἐπιτροπῆς

Φίλιππος Βάρδας

Κύπριος.